

מחיית עמלק מתוכנו

הרב יצחק מ. דיין שליט"א - רב בית הכנסת "זרכי נעם" שכונת קרית בן-גוריון

בא בחשבון. אם היו אומרים לנו אולי לא היינו מחברים את כל מעשה המגילה שהתפרסה לנו על פני תשע שנים, אולם מרדכי ואסתר גילו לנו שוושתי מתה כי הייתה מענה את בנות ישראל, ומכריחה אותן לעבוד ביום שבת, ולכן נהרגה ביום השביעי (השבת) כטוב לב המלך ביין.

כמו כן המן שחשב וזמם על מרדכי להרוג אותו ואת כל עם מרדכי, בסופו של דבר כאשר זמם לעשות כן ייעשה לו, ובא גמולו בראשו. ונתגלגל הדבר שאפילו מביתו באה אליו הרעה במות ביתו ששפכה עליו נוד השופכין, כמו כן בגתן ותרש שזממו לשלוח יד במלך אחשוורוש נהרגו.

ולעומתם מרדכי ואסתר שהגנו על ישראל, לא רק שניצלו אלא עלה קרנם בכבוד גדול, ואת מרדכי שמו על בית המן.

וכן חרבונא בשביל שסיפר על כך שמכין המן את העץ זכה שגם חרבונא זכור לטוב, וזה ילמד אותנו לדורות יבואו, שכל ההולך בדרך טובים ה' משלם שכרו מושלם, ובדרך שהאדם רוצה לילך - בה מוליכים אותו.

שבת שלפני פורים אנו קוראים פרשת זכור, בה התורה מצווה אותנו לזכור את אשר עשה לך עמלק. כאשר או מצווים "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים" וכתב בספר החינוך שהיות ראשית גויים עמלק. שעמלק היה ראשון הלוחמים נגד עם ישראל, לכן יש לנו מצווה למחותו ומשורשי המצווה לתת אל לבנו שכל המצער את ישראל שנוא לפני ה', ולפי גודל רעתו ורשעתו כך תהיה מפלתו, ולכן צונו ה' לאבד זכרו מן העולם ולשרש אחריו מן השורש.

ואם הדברים אמורים כך כלפי גוי שרוצה להרע לישראל, הדברים קל וחומר אם ח"ו ישראל שרוצה להרע לישראל, כמה הוא שנוא לפני ה'.

וידוע שהטעם שתקנו לנו רבותנו לקרא פרשת זכור סמוך לפורים, זה כדי להסמין זכירת מצוות מחיית עמלק למחיית המן נינו, וללמדנו שיש עונש ועל כל דבר ה' מביא במשפט.

ומכאן למעשה המגילה שגם שם אנו רואים שהכל

שבת קודש
ט' אדר, תשע"ב

פ ר ש ת
ת צ ו ה
הדלקת נרות: 17:17
צאת השבת: 18:17
רבינו תם: 18:53

יוצא לאור ע"י המחלקה לתרבות תורנית עיריית חולון

בשיתוף: משרד החינוך האגף לתרבות תורנית עורך וכותב המאמרים: הרב יונתן דדון עיצוב והפקה: "אורות" פרסום, שיווק והוצאה לאור מודעות והפצה: סילקו הפצות 050-8891445

כל הזכויות שמורות נא להימנע מקריאת העלון בתפילה לתגובות: רח' ויצמן 58, חולון haimz@holon.muni.il טל. 03-5027340 פקס. 03-5027189

הגיליון טעון גניזה

חולון:

גימטראות

כי הוא זה שגרם שהכסא יהיה כס, ושם הויה יהיה י-ה. אולם

"כי יד על כס ייה מלחמה בעמלק מדר דר" **כס ייה מלחמה בעמלק = 274 = מרדכי**

מרדכי הוא זה שנלחם עם זרע עמלק לבערו מן העולם.

"זכור את אשר עשה לך עמלק"

לך = 50 = נ' שערי הטומאה. עמלק רצה להשקיע את ישראל בשעה ה-50 שמשם אין יציאה עולמית וכך יתגבר על ישראל.

אורו המן = 502 = ברוך מרדכי

כל מה שהרע פועל בסופו של דבר משמש כנגדו, וכסולם שעל גביו מטפס הטוב.

כותב האדמו"ר מקומנא ("כתם אופיר" על מגילת אסתר) כי **"מנות איש לרעהו"** עולה בגימטריא 1118 שהוא בדיוק **"שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד"**.

מנות = 496 והוא בגימטריא **רמ"ח + רמ"ח** לרמז שניתנת המנות מלמדת שרמ"ח אברי חברל חשובים לך כרמ"ח איברים שלך.

איש = 311 = לרעהו

"כי יד על כס ייה מלחמה בעמלק מדר דר" נס פורים היה בשני ימים. **י"ד** באדר לערי הפרזים **ו"ט** באדר ליהודים אשר בשושן.

"כי יד על כס ייה מלחמה בעמלק מדר דר" **כס י-ה = 95 = המן**

ונהאוך הוא

כשהשונא את **היז** מגיש, סימן **שדי** לו - ואת הגאולה מבקש להחיש.

כשבפורים נתחפש **לליצן נציל** כל עצוב מדוכדך וקבצן. אם לא הכל **לכנ** ובהיר כנראה שמשווא **נבל** וצריך להאיר. לא תמיד כשמקימים הרבה **רעש** - נפתח לנו **השער**.

יש אנשים שלהם חוסר סדר **בארון** זה פשוט **נורא** ואיום. כשהוא **שור** ומנגן אין הוא מרגיש **רש** ומסכן. פרחי **הבאר** כולם מכירים שבין השאר גם **כאב** מעבירים. יין ישמח **לב** כל איש אך **בל** נהפכו למחסן נגיש. אם דיברת **חלק** וברור סימן שהכל **קלח** ונגמר הסיפור.

מדוע לובשת הזברה פיג'מה?

הרבה תשובות לשאלה זו ולכל אחת מהן, ככל נראה, יש ערך משלה. מהי הנכונה? תבחרו לכם את המתאים עבורכם.

אז... מדוע לובשת הזברה פיג'מה?

ובכן לאחר סדרת תצפיות קפדניות הגיעו החוקרים למספר השערות כשהמקובלת מבניהן הייתה כי הפסים משמשים להסוואה. הזברה בולטת מאוד למתבונן בה לאור השמש במישור דשא פתוח, אולם בזמני הזריחה והשקיעה כאשר הטורפים פעילים והאור עמום, הפסים מטשטשים את צורתה ומקשים את זהותה. בזמנים אלו, טוען אחד הגששים, אפשר להתקרב עד למרחק של 50 מטרים מהזברה לפני שמבחינים בה, וגם אז היא מסגירה את עצמה רק על ידי תנועה כל שהיא כמו למשל הצלפת זנב או תנועה פתאומית של ראשה. את האנטילופות ניתן לזהות בתנאים דומים ממרחק של עד 200 מטרים.

תיאוריה זו הייתה מקובלת במשך שנים רבות עד שמישהו טען כי בעצם התיאור המקובל של עמידה בסבך ללא תנועה אינה מתאימה כהוא זה להתנהגותה של הזברה, וההיפך הוא הנכון - לא רק שהן אינן מסתתרות לעולם אלא אף מעדיפות לעמוד בשטח פתוח. שם, לטענתו, הן יכולות להשתמש בחושים החדים שניתנו בהן בכדי להימלט במהירות האפשרית בזמן סכנה.

השערה אחרת גורסת כי משום שפסי הזברה בולטים מאוד וקלים להבחנה ייתכן ונועדו דווקא כדי להראות. הפסים, לטענתם, יוצרים אשליה אופטית והם נועדו לבלבל טורפים כמו אריות שהם כידוע חובבי בשר זברות.

כיצד נוצרה האשליה האופטית? ובכן, אם נשווה עצם מפוספס לעצם בעל דוגמא אחרת לא צבעונית, הרי שהממדים יראו שונים גם אם במציאות גודלם זהה. מכאן הועלתה הטענה שאשליה אופטית היא הגורמת לאריה לטעות באומדן המרחק המדויק בינו לבין הזברה, דבר המאפשר לטרף לנוס על נפשו בשעת סכנה.

השערה זו התערערה לאחר שחוקרים בחנו בסרטי הטבע את התנהגות התוקף והנתקף. האריה נראה, ברוב המקרים, תוקף בביטחון ללא כל טעות שהיא בחישוב המרחק. ואם הזברה מצליחה להימלט הרי זה בשל ערנותה, מהירות תגובתה ובזכות כח העמידה שלה. האחרות נתפסות בשל מחלה, זקנה, או שהן פשוט איטיות.

סברה אחרת שהועלתה היא שהפסים מסנוורים את הטורפים ומקשים להבדיל בין זברה אחת לרעותה. העדר נוטה להימלט יחד ונראה שהפסים מטשטשים את הצורות הבודדות וגורמים לעדר הנס להראות כגוש עצום של פסים שחור לבן. נמצא שהתיאוריה הזאת הגיונית מכיוון שהאריה טורף "פריט" אחד מהעדר. לעומת זאת, המציאות מוכיחה אחרת - האריות מצליחים לבודד את הקורבן הנבחר בקלות לאחר מרדף, וצדים אחד מהעדר שמתחיל לפגור.

תיאוריה מקורית אחרת רואה בפסי הזברה כמגן לא נגד טורפים אלא נגד חרקים מציקים. לפי תיאוריה זו חרקים נושאי מחלות וטפילים קטנים אחרים, כדוגמת זבוב הצה צה, מתקשים לעקוץ או נרתעים מלנחות על עיצובים מפוספסים. תיאוריה זו התבססה על העובדה שמחלות מסוימות המועברות על ידי חרקים, פוגעות בזברות הרבה פחות מאשר בחלקים מסוימים ממשפחת הסוסים למשל. וכיצד סברה זו מתערערת - אתם שואלים? ובכן, על אף שיש לה תמיכה בניסוי מעבדה, אין היא נתמכת מתצפיות בשטח. מסתבר שבמקומות בהם חיה הזברה, החרקים אינם נפוצים ולא מהווים בעיה רצינית.

כל ההשערות נשמעות טוב, אך יחד עם זאת נמצא להן סתירות במציאות. חוקרי הטבע חשבו שאולי אין לפסים קשר להתגוננות מפני טורפים. אם כן, אנו חוזרים לשאלה - מדוע לובשת הזברה פיג'מה?

יש המשערים שיכול להיות והפסים לא נועדו

בשביל האריות כי אם לעיני הזברות. על פי השערה זו הרי הזברה רואה בפסים אמצעי זיהוי שבעזרתו היא יודעת לאיזה מין היא שייכת.

כיום חיים שלושה מינים עיקריים של זברות. כאלה שלהן פסים עדינים וצרים, אחרות עם פסים רחבים ועזים ויש עם פסים עזים ואנכיים יותר. אמנם מומחים יכולים לזהות את מין הזברה בקלות יחסית, אבל למתבונן הרגיל, זברה היא זברה. אילו הפסים היו אמורים להבדיל בין המינים הרי השוני ביניהם היה צריך להיות מודגש ומובהק. אילו היה חשוב לפרט להבדיל בין מינים שונים של זברה, יתכן שהיו דוגמאות הפסים שונות מאוד זו מזו. מסתבר שיש הבדלים בין המינים אבל דווקא מבחינת דוגמת הפסים נראה שהן דומות מאוד.

טרם תמו ההשערות.

דעה אחרת אומרת שהפסים משמשים כמערכת זיהוי אישית מטווח קרוב. כלומר כל זברה לובשת על עורה תביעת אצבע ענקית המיוחדת רק לה, לזיהוי אישי. ומה חלש בטיעון הזה? נמצא שגם בעדר הסוסים, אפילו בסוסי הבית, יש אמצעי זיהוי "אישיים" אחרת לא היה מתאפשר ארגון העדר בקבוצה.

תיאוריה מתוחכמת יותר טוענת שהפסים משמשים כאמצעי של ליכוד חזותי בין כל הזברות שבעדר, המקנים להן מעין תחושת שייכות. הדבר אמנם יתכן אבל עדין השאלה נשארת בעינה: "מדוע נבחרו פסים אנכיים כדוגמא המיוחדת של הזברה?"

והינה לפניכם השערה מפתיעה אחרת - הפסים השחורים לבנים הם בעצם מתקן קירור. כולם יודעים שבגדים לבנים מתאימים לאקלים חם מפני שהצבע השחור מאפשר ספיגה רבה יותר של חום. מכאן הטענה כי בשטחים שחורים לבנים המופרדים זה מזה בקווים חדים, נוצרות מעגליות בין האזורים השחורים והלבנים ולרווחת הללו יש השפעה מצננת. גם תיאוריה זו לא עמדה

הקול המסתורי

ההיסטוריה נעשית בידי העם לא בידי אנשים, מנהיג הוא משרת הכלל, משרת האידיאה; רוב המנהיגים המובילים שואבים את כוחם - מהתמיכה וההיענות שהציבור מעניק להם

השקעתי - הייתה בזבוז זמן אחד גדול. מצאו לכם כתובת אחרת, אותה תטרידו בשאלותיכם המגוחכות. למטה ישנו אדם שקולע לראשי, בול! אני הולך אליו. אותו אחד יחיד ומיוחד מבין אותי, בדיוק."

ארז המורה את תרמילו הדל ויצא במרוצה אל העמק הירוק - כדי לחפש את הקול הנאור שקיבל כל מילה שיצאה מפיו, כלשונה. הוא שמע את ההד הנסתר עונה לו, אך כל חזרוניו אחריו עלו בתוהו. קולו של המורה, נדם, ולא נשמע שוב בעמק. על בשרו חווה האיש תובנה לחיים האומרת: "מי שמשוגל לשמוע רק את עצמו - מוצא בסופו של דבר את עצמו, לבד."

"כי תשא את ראש בני ישראל, לפקדיהם." בדבריה בפתיח פרשתנו, מציבה החכמה העליונה את המפה והמצפן האופטימאליים לבחירת צמרת ההנהגה העתידית של עם ישראל. "כי", כאשר, "תשא", תרומם, "את ראש בני ישראל", זהו המנהיג האידיאלי אשר יהיה ראש לעם עולם - תדאג שכישורי מנהיגותו יבחנו לפי "פקודיהם", היחס האדיב והסבלנות שהוא מעניק כלפי הציבור. אין כזה דבר אדם שבנה את עצמו לבד! כל מכהן במשרה ציבורית כזאת או אחרת הינו משרת הכלל. מפני כך התייחסותו והתנהגותו כלפי אחרים - הם הקריטריון המרכזי המגדיר אותו כראש עבור בני ישראל.

טיפ: ראש משפחה או מחזיק בתפקיד כלשהו? הקדש שעה אחת שבועית משותפת ובה תעלה נושאים החשובים לליבך, תן לאחרים להתבטא ולהציג את עמדתם. גישה זו שנקטת תתרום לאווירה נעימה ומלוכדת אצל כולם.

על פסגת הר גבוה, התגורר מורה שהרביץ את תורתו לתלמידיו. אלה נכנסו והלכו, אבל אף אחד לא הצליח לתפוס את רעיונותיו העמוקים. ביום בהיר, הוא החל צועק עליהם בגודל תסכולו: "ניסיתי ככל שיכלתי, ללמד אתכם את הפילוסופיה שלי. במבחן התוצאה, נחלתם כישלון חרוץ."

ביאושו, קם המורה ונטש את קהל מאזיניו. הוא יצא מביתו וצעד בין סבך העצים - כדי להירגע מן האכזבה שהשתלטה עליו. בקצה מורד ההר השקיף המורה על העמק המוריק שנפרס מתחתיו, והוא פרק את כאבו בקול גדול: "האנושות, חסרת שכל, תלמיד, לא מוצלחים. כל מאמצי להכניס בקודקודם מעט תבונה - לא צלחו." לפתע, הוא שמ לב כי ישנו קול שבוקע מן העמק ומשיב לו על דבריו. הדבר היה עברו הפתעה מוחלטת. אבל אט-אט הוא קלט כי אותו קול מסכים עימו בכל. ההצהרות שיצאו מפיו, קיבלו חיזוק ממנו. כשהגביר את טון דיבורו, גם אותו קול העצים את קולו. הוא לא חקר ולא ערער על אף אחת מטענותיו. ממש באותה נימה ורגש שיצאו הדברים מפיו, החרה-החזיק אחריו אותו קול נעלם.

דמעות התרגשות הציפו את עיניו. "סוף-סוף מצאתי אחד כלבבי", אמר לעצמו. הוא מיהר אל קודקוד ההר. כרוח סערה התפרץ אל הבית בו המתינו עדיין, תלמידיו, ופנה אליהם בדרמטיות: "בורים שכמותכם! כל

לְכָל דָּבָר - יֵשׁ סִיבָה

הַנְּמַשֵּׁל: כְּשֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּעֵגֶל בְּקֶשׁ ה' לְכַלּוֹתָם. מֹשֶׁה הַמְלִיץ עֲלֵיהֶם: **"לָמָּה ה' יַחַרְה אֶפְרָיִם בְּעַמּוֹן, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם..."** ומדוע הִזְכִּיר אֶת מִצְרַיִם? אֲלֵא כִּן אָמַר: "רִיבּוֹן הָעוֹלָם! הִרִי הוֹצֵאתָ אוֹתָם מִמִּקּוֹם עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים. עֲכָשׁוּ, בְּנֵינִי צִעִירִים, כְּכַתּוּב (הוֹשֵׁעַ י"א): 'כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאוֹהֲבָהוּ, הֵם מְשַׁפְּעִים מֵהֵיכָן שְׂבָא, לְרַעַה. הַמֵּתָן לָהֶם עַד שִׁיגְדְלוּ, וַיִּחְזְרוּ לְמוֹטֵב."

ילדים חביבים! אם אנו מבחינים בְּחֵבֶר לְסִפְסָל הַלְמוּדִים שֶׁהִשְׁגִּיחוּ יְרֵדוּ, או שֶׁהִתְנַהְּגוּתוֹ הַשְׁתַּנְּתָה - נִזְהַר מֵאֵד לְבַל נִדְבִיק עֲלֵיו תְּגִיּוֹת בְּלִתי מִחֲמִיאֹת כְּמוֹ: "עֲצֵלָה, מוֹזֵר" וְכֵאלֶּה. אֵין כְּזֶה דָּבָר, סֵתֵם! לְכָל מִקְרָה יֵשׁ סִיבָה שְׁעוֹמֶדֶת מֵאַחֲרָיו. לָכֵן, נִגְשֵׁשׁ בְּשִׂיחָה יְדִידוּתִית עִמוֹ הָאֵם נוֹכַל לְעוֹר? בְּמִידָה וְנִרְאָה שֶׁהַדָּבָר הוּא לְמַעַלָּה מֵאִפְשָׁרוֹתֵנו - נִיַּדַע אֶת הַצּוֹת הַחִינוּכִי. נִזְכֹּר תְּמִיד, כִּי גַם כְּשֶׁהִסִּיבָה אֵינָה נִרְאֵית לְעֵינֵינוּ, אֵין זֶה אוֹמֵר שֶׁהִיא לֹא קִיָּמָה, בְּמִצִּיאוֹת.

מַעֲבָד עַל פִּי "מִדְרָשׁ רַבָּה" פְּרָשַׁת "כִּי תִשָּׂא" (פְּרָשָׁה מ"ג טִימָן ט')

מִלֵּךְ בְּעַל חֲזוֹן - הַטִּיל מְשִׁיחָה עַל אֶחָד מֵאַנְשָׁיו הַמְּכֻשָּׁרִים. "אֲדַמָּה מִסִּימָת הַשִּׁיכָת לִי, אֵינְנָה מִעֲבָדָת. חֲשַׁבְתִּי לְנִטֵּעַ בָּהּ כָּרֶם מְבַחֵר. אֶתָּה תְּבַצֵּעַ זֹאת. כְּמוֹכִי, שָׂאת כָּל הַתְּקִיבֵי הַדְּרוֹשׁ בְּשִׁבִיל כֶּךָ, תִּקְבֵּל בְּיַד רִחְבָּה", כִּן אָמַר לוֹ.

הַתְּאֵמִץ הָאִישׁ לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ. כְּעֵבֶר שְׁנָה, נִטַּע שֵׁם כָּרֶם מְרִהֵב. עֲנִבְיוֹ נִשְׁלַחוּ אֶל הַיָּקֵב, לְהַכְבִּית יַיִן מְעֵלָה, אֲבָל הוּא - הַחֲמִיץ. בְּמָר יֵאוּשׁוּ, צוּה הַמִּלֵּךְ עַל הַרִיסָת הַמְּפֹעֵל. "הוֹד רִומָמוֹתוֹ!", אָמַר הַפּוֹעֵל, "כְּפֹה מוֹמֵן הוֹצֵאתָ עַל שְׂדֵה זֶה, לֹא הִבְלָתִי!"

"אֲבָל, הֵיִן שִׁיַּצָּא מִמִּנְהָ מִקְלָקֵל?!" הַקְּשָׁה. "אֵל דָּאָגְהוּ!" הִשִּׁיב לוֹ, "הַסִּבָּה שֶׁגָּרְמָה לַיַיִן לְהִיּוֹת בְּלִתי רָאוּי לְשִׁתֵּיה - הִיא בְּגַלֵּל שֶׁהַעֲנָבִים צִעִירִים עֲדִין. בְּעֵתִיד הֵם יִשְׁתַּבְּחוּ, טַעֲמָם הַמִּיָּחֵד יַעֲנִיק תְּמוּרָה מְלָאָה לְכָל הַשִּׁקְעָתְךָ..."

איזיין טובה

הַנְּנִי מִהַסְתַּמְנִים הַעוֹשִׂים נֶחֱת רוּחַ. אֵם תִּקְצֵץ אֶת זְנָבִי, תִּקְבֵּל עוֹף פּוֹרֵחַ. מִי אֲנִי? שְׁלַחוּ אֶת הַתְּשׁוּבָה ל"מְחַלְקָה לְתַרְבוֹת וְתוֹרָנוּת" בְּפֶקֶס אוֹ בְּדָאָר וְאֵל תְּשַׁכְּחוּ לְצִיָּן: "עֲבוֹר חִידָע".

חידע

משוכנס אדר מרבין בשמחה

נווה ארזים

מסיבת פורים לנשים

בית הכנסת "שלום שבזי" - רח' הנביאים 66
יום רביעי, יג' אדר, 7.3.12, יג' אדר
20:00 קריאת מגילה
20:45 מסיבת פורים עם שמח ומצב רוח
כיבוד קל. כניסה: 10 ש"ח

מסיבת פורים לילדים

באולם מתנ"ס נווה ארזים
במוצאי שבת, ט' אדר, 3.3.12 בשעה 18:00
תחרות תחפושות, להטוטן, חידון פורים, כיבוד
ושתייה, הגרלות

ג'סי כהן

מסיבת פורים לילדים

בבית הכנסת "תפארת בחורים" עין גדי 1
ביום רביעי, יג' אדר 7.3.12
בערב, לאחר קריאת המגילה, תאטרון בובות,
פרסים וכיבוד

גריין

מסיבת פורים

בית הכנסת "עץ חיים"
באולם הספורט של ב"ס שנקר רח' אחד העם 1
משעה 12:30

סדנת צחוק לנשים ולנערות בלבד

יום שני, יא' באדר 5.3, בשעה 20:30, בהנחיית
לאה פטיטו. הרבה שמחה, חוויה קהילתית שלא
נשכחת. 20 ש"ח במכירה מוקדמת. 25 ש"ח ביום
האירוע. (מס' מקומות מוגבל)

פורימון לילדים

יום שלישי, יב' באדר 6.3, בין השעות 16:00-
19:00, גילאי 3-12 בניים וננות בנפרד. מעגל
מתופפים, פינת ליתוף, טרמפולינות, איפור פנים,
פיסול בלונים, תחרות תחפושות נושאת פרסים
יקרי ערך ועוד...
20 ש"ח במכירה מוקדמת. 25 ש"ח ביום האירוע.
15 ש"ח ללקוחות המרכז (מס' מקומות מוגבל)

פרטים נוספים בשעות קהלת קהל:

ימי א'-ה' 15:30-19:00

טל. 03-5015529 פקס. 03-5030214

תל גיבורים

מסיבת פורים לקהילת הבוכרים

בית הכנסת "שערי תורה ותפילה" - רח' החיים 4
ביום חמישי, יד' אדר, 8.3.12 בשעה 18:30
בהשתתפות הרבנים: הרב סימן טוב קטייב
שליט"א,

הרב משה רבי שליט"א
הופעת קוסם להטוטן, תחרות תחפושות, כיבוד,
שי לכל ילד. כניסה: 5 ש"ח
לפרטים: יעקב לבייב 050-2197876

מסיבת פורים לילדים

בית הכנסת "בית כורש" - רח' המצודה 1
יום רביעי, שעה 19:00 לאחר קריאת המגילה
תקליטן ולהטוטן

מרכז

מסיבת פורים

בית כנסת סודאי - רח' רוטשילד 12
עם הרה"ג ר' בן ציון מוצפי שליט"א.
ינעים את הערב התקליטן מיכאל עזרא.
ביום פורים שעה 10:00 בבוקר - קריאת מגילה
לנשים

רסקו

מסיבת פורים להורים וילדים

בית הכנסת "זכור לאברהם" - רח' ורבורג 7
יום חמישי, יד' אדר, 8.3.12
תקליטן ולהטוטן לאחר קריאת המגילה

בית חב"ד

קריית איילון (ה-300)

חגיגת פורים לכל המשפחה

יום רביעי, יג' אדר, 7.3.12, בשעה 18:00
בתיכון קוגל רח' מוטה גור 1
דוכני מזון והפתעות לילדים קריאת
המגילה שמחת פורים עד דלא ידע
הכניסה חופשית.

יום חמישי, י"ד אדר, 8.3.12

08:30 - תפילת שחרית

09:15 - קריאת המגילה

12:00, 16:00 - קריאות מגילה נוספות

17:00 - סעודת פורים ומשתה ושמחה עד

דלא ידע

נאות שושנים

בבית ספר דביר - רח' התחיה 18 חולון

יום רביעי - 7.3.12 - יג' אדר

19:15 - קריאת מגילה

20:45 - פעילות לילדים

22:00 - הרקדה לנשים

22:00 - טיש פורימי לגברים

האירועים באחריות המוסדות השונים בעיר וכן סעודות הפורים.

"המחלקה לתרבות תורנית" מסייעת למוסדות בתקצוב עבור פעילות מוסיקלית וכד'.

... המשך מעמוד 2

אינה משכנעת לגמרי. מידי פעם מתגלה
עובדה חדשה ומתגבשת עוד תיאוריה.
לעיתים התיאוריה החדשה משכנעת ביותר
ואז מזניחים את כל האחרות. יתכן שבסופו
של דבר יתברר שרק אחד מההסברים לעניין
פסי הזברה נכון ויתכן שכולם יחד נכונים.
אולי קיים הסבר נוסף אותו לא גילו עדיין
והוא אמיתי.

הנה דוגמא נפלאה להראות כיצד
הבריאה בכלל וממלכת החי בפרט מלאה
בחידות ותעלומות.

במבחן המציאות מכיוון שזברת ההרים באה
מהדרום הקריר ובכל זאת יש לה פסים עזים.
בתצפיות של חוקרי טבע נמצא כי ככל שהאקלים
חם יותר, בני משפחת הסוסים נעשו מפוספסים
יותר. גם חמורי הבר מאפריקה הצפונית מצליחים
להתקיים במקומות החמים ביותר על פני האדמה
ועל גופם אין פסים כלל.

עד כאן תמו הסברות המנסות להסביר - מדוע
לובשת הזברה פיג'מה. יתכן שעד הבאת המאמר
לדפוס יעלו וירדו השערות נוספות. לכל אחת
מההשערות יש נקודות זכות אך אף אחת מהן

למנהלת בית ספר לבנות "בית דוד" - גב' אנט שיטרית
אתך באבלך הכבד על פטירת האחות עליזה חיה מלכה